

Publicerad 2017-10-17 09:13 av Terra

Elegi

Detta är menat som en elegi

En dikt full av sorg och jämmer

För det är inte värt att vara fri

Om jag inte omsluts av dina värmande händer

(Jag letar)

Mina klagorop hörs genom natten

Men tystas av morgonrodnad och kvitter

Mitt sinne renas inte längre av vatten

Tro mig, jag vet, jag låter bitter

(Vid fel tillfälle)

Mitt hjärta tyngs av kväde och järn

Lättas något då järnet oxiderar

Existerar i ett slags limbo; tänk på vårvintern

Då snön smälter, men inget blommar

(Jag väntar)

Jag som trodde smärtan gått över

Att jag från sorg blivit frisk

Men luften jag inandas mig kväver

Gråterska, säg mig, är jag självisk?

(På det som redan varit)

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Terra med Poeter.se id #99350 innehar upphovsrätten